

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobkyně:

T. L., narozena X

bytem X

zastoupena advokátkou JUDr. Veronikou Dvořákovou

sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2018, č. j. X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2018, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně, JUDr. Veroniky Dvořákové, na náhradě nákladů řízení částku 6 522,43 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 18. 12. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2018, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2018, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdila. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) s přihlédnutím ke Smlouvě mezi Českou republikou

a Ukrajinou o sociálním zabezpečení č. 29/2003 Sb. m. s. (dále jen „mezinárodní smlouva“) zamítla žádost žalobkyně ze dne 29. 5. 2018 o přiznání invalidního důchodu, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení K. (dále jen „OSSZ“) její pracovní schopnost poklesla z důvodu nepříznivého zdravotního stavu jen o 10 %.

2. Žalobkyně namítala, že její zdravotní stav nebyl dostatečně vyhodnocen, neboť posudkoví lékaři vycházeli jen z jediné zdravotní zprávy, která navíc plně zdravotní stav žalobkyně nezohledňuje. Žalobkyně již v námitkách žádala i o zhodnocení jejího psychického stavu, neboť se na něm nepříznivě projevila nehoda ze dne 21. 6. 2017 a dále dlouhodobá nemoc a smrt její matky dne 2. 4. 2018. S těmito událostmi se není žalobkyně schopna dodnes vyrovnat. Reviznímu posudku žalobkyně vytýká, že pouze kopíruje původní posudek a nijak nevysvětluje konkrétní úvahy, jež vedly k závěru, že žalobkyně není invalidní, přičemž napadené rozhodnutí argumenty také neobsahuje. Žalobkyně je přesvědčena, že její psychický stav nebyl náležitě přezkoumán, přičemž poukazuje na to, že v současné době trpí i ztrátou paměti. Nebylo ani zohledněno, že je závislá na lécích na bolest a na uklidnění, bez nichž s ohledem na veliké bolesti a psychický stav nemůže existovat. Tyto léky spolu s bolestí a nepohyblivostí horní končetiny přitom znemožňují její plnohodnotný návrat do zaměstnání, takže v současnosti je žalobkyně závislá na péči svého otce. Žalobkyně proto požádala o nové posouzení zdravotního stavu a jeho dopadu na její pracovní schopnost znaleckým posudkem.
3. Žalovaná ve svém vyjádření poukázala na to, že mezinárodní smlouva nestanoví žádná kritéria pro posouzení zdravotního stavu, a proto se v tomto směru plně použijí české právní předpisy. V řízení byly zpracovány lékařské posudky na základě vyhodnocení dostačující bezrozporné lékařské dokumentace, z nichž vyplývá, že u žalobkyně není dáno takové funkční postižení, které by indikovalo invaliditu. Objektivní následky prodělaného úrazu jsou na úrovni lehké poruchy, a byť nelze vyloučit zhoršení psychického stavu, nebyla doložena jeho léčba. Závěr o zdravotním stavu se nezakládal jen na jedné lékařské zprávě a žalovaná má za to, že posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně. Pokud se psychický stav žalobkyně zhoršil oproti stavu, který zde byl v době rozhodování žalované, nelze to v soudním řízení zohlednit, do úvahy přichází jen podání nové žádosti o invalidní důchod. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen „organizační zákon“). S ohledem na své přesvědčení, že v řízení byl dostatečně a objektivně zjištěn skutkový stav, žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a pouze pro případ, že by posudkem posudkové komise MPSV byla zjištěna invalidita žalobkyně, ponechala rozhodnutí na úvaze soudu v návaznosti na provedené dokazování.
4. V replice žalobkyně odkázala na závěry posudku posudkové komise MPSV, podle nichž byla invalidní. Tento posudek považuje za stěžejní důkaz, má jej za správný, úplný a přesvědčivý a navrhuje, aby soud i bez nařízení jednání žalobě vyhověl.
5. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem Posudkové komise MPSV v Praze, žalobkyně setrvala na podané žalobě a poukázala na pro ni příznivý posudek. Žalobkyně žádala o přiznání náhrady nákladů řízení za pět úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání námitek, žaloby a repliky a účast na jednání soudu) její zástupkyně spolu náhradou jejího

cestovního a zmeškaného času za cestu na jednání. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

6. Soud ze správního spisu zjistil, že se žalobkyní byla dne 29. 5. 2018 sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od data skončení výplaty nemocenských dávek z důvodu nepříznivého zdravotního stavu.
7. Posudkový lékař OSSZ v posudku ze dne 28. 6. 2018 na základě zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky, profesního dotazníku a lékařských zpráv z oborů chirurgie, ortopedie, ORL a rehabilitačního lékařství dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně trvale poklesla pouze o 10 % v důsledku lehkých funkčních poruch (blíže neidentifikovaných) po mnohočetných zraněních po srážce chodkyně s vlakem dne 21. 6. 2017, již zhodnotil podle položky 7a oddílu A kapitoly XV přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), na horní hranici vyhláškou stanoveného intervalu, přičemž tuto hodnotu již dále podle ustanovení § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neupravoval.
8. S odkazem na závěr posudku lékaře OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 9. 8. 2018, jímž žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti pouze o 10 %. Žalobkyně toto rozhodnutí napadla námitkami, v nichž obdobně jako v žalobě uvedla, že její zdravotní stav nelze hodnotit jako stabilizovaný, naopak se od posledního posuzování výrazně zhoršil. Navíc nebyl prozkoumán zhoršený psychický stav žalobkyně v návaznosti na následky těžké nehody a úmrtí její matky, se kterou žila ve společné domácnosti, byla opomenuta informace z vyšetření počítačovou tomografií o změnách mozku v důsledku jeho zhmoždění i prokázané polytrauma, nebyla zohledněna ani závislost žalobkyně na lécích na bolest a na uklidnění. K námitkám byly přiloženy aktuální lékařské zprávy z ortopedie a rehabilitace.
9. Na základě jednání za přítomnosti žalobkyně posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 10. 10. 2018, v němž se i s přihlédnutím k nově předloženým lékařským zprávám plně shodla s posudkovým lékařem OSSZ. Objektivní následky prodělaného těžkého úrazu jsou na úrovni lehké poruchy, v klinickém obrazu dominuje bolest po zlomeninách v oblasti levé stehenní kosti a trochanteru a zdvih levé ruky žalobkyně je limitován nad horizontálu, není však popisována porucha hybnosti levé dolní končetiny, žalobkyně na jednání byla schopna přijít sama a nemá narušen stereotyp chůze. Není porušena funkce vnitřních orgánů ani dýchací systém. Třebaže nelze vyloučit přechodnou poststresovou poruchu a zhoršení psychického stavu, není zavedena psychiatrická péče ani zdokladováno zhoršení kognitivních funkcí po úrazu hlavy, u jednání byla žalobkyně hovorná, poskytovala přiléhavé odpovědi, její nálada i psychomotorické tempo byly v normě. I posudková lékařka žalované proto zhodnotila zdravotní stav žalobkyně podle položky 7a oddílu A kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity poklesem pracovní schopnosti o 10 %. Nejedná se podle ní o středně těžkou poruchu, protože není narušena celková pohyblivost žalobkyně ani její psychický stav a nedošlo ani k narušení orgánů a systémů v rozsahu vedoucím k výraznému poklesu výkonnosti či k omezení schopnosti zvládat běžné denní aktivity. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 30. 10. 2018, jež zástupkyně žalobkyně převzala dne 31. 10. 2018, námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s

tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity.

10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 2. 4. 2019, která po rozboru všech dosud předložených lékařských zpráv včetně doplněného překladu výpisu z chorobopisu z roku 2001 a na základě osobního vyšetření žalobkyně členem posudkové komise s odborností v oboru ortopedie uzavřela na rozdíl od předchozích posudkových lékařek, že žalobkyně trpí středně těžkými funkčními poruchami po polytraumatu ve smyslu položky 7b oddílu A kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise konstatovala, že onemocnění před úrazem nemají posudkově významný dopad. Následkem úrazu žalobkyně utrpěla mnohočetné zlomeniny žeber vlevo se zhmožděním plic, zlomeninu klíční kosti, byla jí odňata slezina, dále utrpěla početné zlomeniny obličejových kostí a lebky s přechodnou ztrátou sluchu, zlomeninu trochanteru levé stehenní kosti, v srpnu 2017 pak ještě prodělala akutní operaci kvůli střevní neprůchodnosti v důsledku mnohočetných srůstů. Nyní však již nejsou postiženy plicní funkce, sluch ani zrak, ani odnětí sleziny se neprojevuje závažnější poruchou imunity, funkce střev je také obnovena. Přetrvává však rozsáhlá jizva s vyklenutím patrně v důsledku rozestupu břišních svalů, omezení zdvihu levé paže (aktivně max. do 90°, pasivně v rozsahu do 140° oproti normálním 180°) s omezením vnitřní rotace na 2/3 rozsahu a bolestivostí a dále též bolestivost levé stehenní kosti a trochanteru, dle vyšetření z července 2017 zůstávala zlomenina temenní, spánkové a skalní kosti. S ohledem na postižení lebky a mozku nelze podle posudkové komise zcela vyloučit méně příznivé dopady postižení, navíc úzkostnost a deprese žalobkyně významně ovlivňují práh zpracování bolesti a subjektivních obtíží žalobkyně. Třebaže ve sledovaném období nebyla zajištěna vyšetření psychiatra nebo psychologa, při komunikaci v průběhu vyšetření byla patrná nejistota a depresivita žalobkyně. S ohledem na symptomy prokazující trvalou poruchu funkce levé horní končetiny spojenou s emoční nestabilitou u manuální pracovnice posudková komise zdravotní postižení hodnotila 35 % poklesem pracovní schopnosti v rámci vyhláškou stanoveného rozmezí od 25 do 40 % s tím, že ke vzniku invalidity došlo od 21. 8. 2018 v návaznosti na lékařskou zprávu ortopeda, která k uvedenému datu prokazuje, že pohybové postižení po úrazu trvá.
12. Soud po zvážení protichůdných posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně dospěl k závěru, že jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů lze hodnotit posudek Posudkové komise MPSV v Praze, který poprvé v reakci na argumentaci žalobkyně zhodnotil vedle fyzických následků prodělaného úrazu i psychické dopady, které vliv fyzického postižení na pracovní schopnost žalobkyně prohlubují. Je zjevné, že žádný z posudkových lékařů nevycházel pouze z jediné lékařské zprávy, jak tvrdí žalobkyně, ale z celého komplexu lékařských zpráv doplněných zpravidla i o osobní vyšetření žalobkyně. Tak tomu bylo i v případě posudkové komise, která přehledně, srozumitelně a logicky vyhodnotila všechny dostupné informace o zdravotním stavu žalobkyně a pro soud přesvědčivě vysvětlila, že žalobkyně i s ohledem na souběžné, blíže nediagnostikované projevy anxiosního a depresivního rázu v důsledku funkčního

omezení pohyblivosti levé ruky a přetrvávajících bolestí v oblasti levé stehenní kosti s přihlédnutím k dosavadnímu výkonu manuální činnosti (skladová pracovnice) trpí středně těžkou funkční poruchou, která ji omezuje na pracovní schopnosti, byť jen limitně, již v rozsahu odpovídajícím prvnímu stupni invalidity.

13. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila míru zdravotních obtíží žalobkyně a dopad těchto obtíží na její pracovní schopnost. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
14. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 2. 4. 2019 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 6 522,43 Kč. Tuto částku tvoří odměna za čtyři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a repliky a účast na jednání soudu v trvání do dvou hodin - § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] spolu se čtyřmi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Dále soud žalobkyni přiznal dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu náhradu za promeškaný čas 4 půlhodin po 100 Kč za cestu na jednání soudu a dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, a §§ 1 a 4 vyhlášky č. 333/2018 Sb. související cestovné ve výši 922,43 Kč odpovídající náhradě jízdních výdajů na trase K.-P. a zpět osobním automobilem X při vzdálenosti tam a zpět celkem 150 km, spotřebě v kombinovaném provozu 6,1 l motorové nafty na 100 km, sazbě základní náhrady 4,10 Kč/km a průměrné ceně paliva 33,60 Kč/l. Soud však žalobkyni nemohl přiznat náhradu odměny zástupkyně za sepsání námitek, neboť se nejedná o náklady vynaložené v souvislosti se soudním řízením. Jedná se o náklady správního řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. srpna 2019

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce